

Siveellisyys ja yhteiskunnallinen kysymys

Helsingissä pidettiin hiljattain suuri kokous siveellisyyskysymyksen valaisemiseksi.

Kysymyksen alusti rouva Elviira Willman-Eloranta, seuraavaan tapaan:

”Siveellisyyskysymys on niin monimutkainen, että sitä ei ratkaista edes niin helpolla, kuin väkijuomakysymystä, jonka ratkaiseva tunnussana ja keino on kieltolaki. Orjuudesta voi sanoa, että siitä päästään vain sen lakkauttamalla, kuin myös erinäisistä lain rankaisumuodoista. Mutta sukupuolikysymys koskee ihmiskunnan perustaa, se liittyy rikkomattomasti ihmiskunnan olemassaoloon, sitä täytyy siis käsitellä aivan eri tavalla. Mutta sukupuolikysymys on joutunut väärälle ja vaaralliselle tielle, se on siksi johdettava oikealle tolalle, jossa ei ole ainoastaan kieltoääntöjä vaan myös pelastusmahdollisuus niille, jotka siihen ovat joutuneet.

Siveellisyyskysymystä on tähän asti käsitelty monella eri tavalla, kukin ollen kuitenkin liian yksipuolinen:

1) Sitä on käsitelty likaisesti; rivoilla keinoilla herättääkseen vaan aistillisuutta raha-ansioksi. Tähän voi laskea *valkoisten orjattarien kaupan, parittaja-ammatin, rivojen taideteosten ilmiön* ynnä luentoja uteliaisuutta herättävässä tarkoituksessa.

2) Se on ollut *oman aistillisuuden* ilmiö, joka keinolla millä

tahansa tahtoo purkaa oman intohimonsa. Nämät perussyöt ovat aikaan saaneet seuraavat ilmiöt:

1) *Uskonnollis-yliluonnollisen* tavan käsitellä sukupuoliasioita joko salaperäisesti ja sairaalloisen — aistillisesti, tahi luonnottoman itsekieltäytyvästi.

2) *Valtiopoliittilisen* ja yhteiskunnallisen tavan, joka osoittaa, että historian kuluessa miehen raaka voima on häikäilemättömästi hallinnut naista tyydyttääkseen vain omia himojaan ja rahahaluaan. Onneksi ei tällä miehen yliherruuden kannalla ole enää kantavuutta kehittyneemmissä piireissä.

3) *Lainopillinen* tapa on ollut muodostaa lakipykälä, joiden tarkoitus on järjestää sukupuoli-suhteet molempien sukupuolien ja niitten jälkeläisten välillä oikeuksiin ja velvollisuuksiin katsoen. Näissä pykälissä toki kuvastuu vahvemman oikeus heikomman yli, sekä epäselviä ja raakamaisia tapoja.

4) *Lääketieteellinen* tapa on tutkia sukupuolikysymystä ruumiillisesti sekä sen luonnollisia ilmiöitä että sen säännöttömyyksiä, ja toiselta puolelta neuvoa keinoja luonnottomuuksien vastustamiseen ja sukupuolielämän terveydenhoitoon. Mutta lääkillä ei ole ollut kyllin sielutieteellistä sivistystä ja selkärantaa, jotta ne ovat liian paljon antaneet tilaa vanhoillisuudelle,

taipuen pappien, lakimiesten ja ennakkoluulojen pakon alle, siksi niitten toiminta ei ole pulmaa ratkaissut. Kysymyksen tieteellinen puoli on oleva sekä ruumistieteellinen että sielutieteellinen ja käsittelevä ihmisruumiin sekä tervettä että sairaalloista rakennetta. Pitää tutkia sukupuolivaistoa ja sukupuolielinten syntyä ja kehitystä.

5) *Kansantieteellinen* ja historiallinen tapa on hyvin valaiseva. Se osoittaa ihmiskunnan luonnollisia ja rappeutuneita tapoja sukupuolisuhteissa eri kansoissa ja eri aikoina. Tämäkin tiede on vielä puolueellinen, joka antaa valtaa uskonnolle ja lain nyrkkivoimalle.

6) *Taiteellinen* tapa käsitellä rakkauselämää on kiitollinen ja laaja ala. Mutta hetken suosio ja raha-ansio tukahduttaa usein taiteilijoissa omantunnon ja totuuden äänen. Tämä seikka saa taitelijat usein tietien johdattamaan lukijakuntansa tahi katsojansa harhaan.

7) Vielä on mainittava *siveysopillinen* tapa käsitellä tätä kysymystä. Usein se on saarnaavaa suunpieksämistä tahi uskonnollista tekohurskautta ja ulkokullaisuutta tahi vanhoillisuutta, joka lopuksi johtaa kaikkeen muuhun vaan ei tosisiveyteen. Tämä on tärkeää käsittää siksi, että valheellinen siveysoppi tuottaa yhteiskunnallisia epäkohtia ja ankara siveyssääntö voi johtaa aivan väärrään hurjiteluun.

8) Lopuksi kuuluu sukupuolikysymys *kasvatusopin* alalle, joka monessa kohden on ihan takaperoinen.

Siltä, joka työskentelee sukupuolikysymyksen ratkaisun puolesta, vaaditaan hyvin paljon yksilöllistä uhrautuvaisuutta. Ihmiset ovat kuitenkin heikkoja ja lyhytnäköisiä, siksi täytyy, välttämättä haavehoureita, ottaa tämä ihmisten itsekkyyks ja luonnon heikkous lukuun sukupuolikysymystä ratkaistessaan. Ensin täytyy poistaa täydelleen kaikki *ennakkoluulo*, *vanhoillisuus* ja *teeskentelevä* tapa istua suu supossa, kun puhutaan sukupuoli-asiasta. —

Luonto on kokoonpantu soluista. Näitä samoja solukudonnoita on se aines, mistä ihmisolento sikiytyy ja syntyy. Tämä kudonta voi olla terve tahi turmeltunut. Kun se turmeltuneena siittäessä yhtyy toiseen soluun, on se vaillassa niitä ominaisuuksia, joita tarvitaan eheän sikiön aikaansaamiseen. Siksi se sikiö syntyessään on *vaillinainen*. Tätä sanotaan perinnöllisyyden laiksi, johon liittyy ulkonaisten olojen synnyttämä häiriö, joka voi nuo vaillinaisuudet kehittää paheiksi. Jos isä on juoppo, voi lapsesta tulla kaatuvatautinen. Se ominaisuus menee seuraaviin sukupolviin perintönä, olkoon, että noudatetaan alkoholista kieltäytymistä myöhemmissä polvissa, sillä jo siemensolut olivat vaillinaiset olentoja siittäessä, eikä niitten tilalle voi synnyttää keinotekoisesti uusia. Tämän kun tiedämme, saamme ensi selityksen ammattihau-reuden syntyyn. Siihen voi olla syynä vanhempien *juoppouden* tahi muun *epäsäännöllisyyden* synnyttämä perinnöllinen heikkous ja taipumus olijoihin.

Tilasto osoittaa seuraavaa:

Sweitsissä tehty tilasto osoittaa v. 1909 että sen 9,000 hullua tavallisesti ovat siitetyt viimikorjuun jälkeen, jolloin juodaan enimmänsä väkijuomia tahi laskiaisena, jolloin muuten mässättään. Huomata voi, että normaali siittämiset eivät tapahdu näinä aikoina. Tästä huomaa, että tilapäisesti juovuksissa oleva isäkin siittää ala-arvoisia lapsia.

Huomata voi väkijuomain vaikutuksesta.

a) Ajattelemattomat aviottomain lasten siittämiset, joista usein tulee prostitueerattuja. Tilasto osoittaa:

Preussissa oli 1904 eräässä laitoksessa 2,838 hoidokasta, joista 534 oli aviottomia. Niin myös tuli 1902 erään laitoksen 190 tytöstä 131 prostitueeratuksi eli 68,94 pros.

b) Sukupuolitauteja saavat pikemmin väkijuomaa nauttivat henkilöt. 75 prosenttia osoittaa tutkimus.

c) Kaikenlaisia muita seurauksia. Perheen rappahtuminen. Tilastoa: Eräässä kasvatuslaitoksessa oli 575 tyttöä, 57 oli aviottomia, 47 orpoja, 90 ilman isää, 83 ilman äitiä, 40 olivat vanhemmat eronneet. Tähän voi lisätä alkoholista johtuneet itsemurhat, äitien enneaikainen kuolema, lasten huono kasvattaminen sekä aviorikoksista johtuneet avioerot ja perheen hajaannus lasten vahingoksi.

d) $\frac{3}{4}$ kaikista rikoksista tahtuu väkijuomain seurauksena. Sukupuolisääntömyysrikoksia on niissä noin 75—80 pros.

e) Luonnottomat paheet, joi-

den uhrin ovat lapset ja nuoret ihmiset.

f) Perinnölliset taudit ja vailinaisuudet jotka tekevät työhön kykenemättömäksi ja siksi työttömiksi. Tilasto v. 1847 oli Ranskassa kauhea rikoksellisuus, sillä silloin oli maassa suuri joukko työttömiä, v. 1854 ei ollut suuriakaan häiriöitä, sillä valtio hankki työttömille työtä. Tähän lisättyä, seuraavat numerot: Sukupuolisopi-

mattomuuksia	Mieh.	Naisia
alle 16 v.	1,6 %	3,1 %
16—21 v.	1,8 %	3,3 %

Tästä näemme siis ihmiskunnan epäsäännöllisyyksien ja siihen kuuluvan prostituutionin johtuvan väkijuomista, työttömyydestä, ja kasvatuksen puutteesta lapsille. On ajettava siis kieltolain työttömyysvakuutuksen asiaa ja hankittava koteja turvattomille. Tilasto osoittaa vuonna 1855, että Berliinissä oli 296 prostitueerattua 59 ilman isää, 26 oli kasvanut vierailta ja 29 köyhäintalossa.

Työpäivä. Me tiedämme että palvelijattareilla on pisin työpäivä kaikista työläisnaisista. Tilasto osoittaa, että vuonna 1901 oli Berliinissä 1689 prostitueerattua

379 palvelustyttöä
300 ent. palvelustyttöjä
176 ompelijaa, ent. palvelustyttöä
171 ravintolapalvelijaa, ent. palvelustyttöä.

Yhteensä 1026 palvelustyttöä sekä vaan 663 muuta työtä tehnyttä tyttöä.

Minä en tahdo tässä selvittää laajasti, miten säätyeron ja si-

vistyksen turmelus synnyttää ammattihaureutta. Numerot selettävät:

Berlinissä oli 1431 prost., joloin oli Arnbergissa, eräässä maalaiskunnassa vaan 226.

Berliinissä 2750 sukup. taut. Arnbergissä 308 sukup. taut.

Tässä näin lyhyesti alustettuna tahdon esiin tuoda, että syyt prostituoionin olemassaoloon ovat seuraavat:

1) Alkohoolista johtunut savun rappeutuminen ja taipumus luonnottomuuteen sukupuoli-elämässä.

2) Kapitalistisen tuotannon synnyttämä työttömyys, joka pakottaa ihmiset elatukseen hankkimaan leipänsä keinolla millä tahansa.

3) Perhe-elämän rikkoutuminen ja köyhien orpojen turvattomuus ja kasvatuksen puute vanhempien suojan puutteesta.

4) Sanomattoman pitkä työpäivä, joka pitää työläisnaisen tietämättömydessä ja kiduttaa häntä niin, että hän mieluummin heittäytyy prostitutsiooniin, ennenkuin palvelee.

5) Työpalkan vähyys, joka suurkaupungin elämänehtojen kallistuessa pakottaa naiset ammattihaureuteen.

Näin ollen ei voi tieteellisesti asiaa tutkien syyttää yksityisiä ammattiryhmiä eikä yksilöitä syytäiksi ilmiöön, nimittäin ammattihaureuteen, jonka syyt ovat itse olemassa olossa ja yhteiskuntajärjestelmässä. Suurempi syy on iskeä itse nykyiseen epäkohtaiseen järjestelmään. Mutta sen porvarit siveellisyysseuroineen ja esim. valkonauhahdistyksineen

tahtovat säilyttää tukien hallitusta, joka vastustaa työvään taisteluja kieltolain, työttömyysvakuutuksen, orpokotien perustamisen, työpalkan korotuksen ja työajan rajoittamisen puolesta. Ja mitä itse prostitutsiooniin tulee, on hallituspuoluelaisille usein teroitettu, että vaikka se on lakkautettu, ei ole suuriakaan tehty niiden työttömien naisten puolesta, jotka olivat joutuneet prostitutsiooniin. Saahan sotavään lakkauttamisen kautta kärsinyt väepelikin eläkkeen, sekä senaattorit tuhansia, kun eron saavat, mutta prostitutsioionin uhreille, jonka leipä senaatin kiellon kautta poltettiin, ei ole hankittu muita vastaavia elämänehtoja. Turhaa on siksi, kun huomataan, että tuollainen ryhmäkielto ei ole ammattihaureutta poistanut, hyökätä ihmisen kimppuun, jonka elämänehto on yleisön palveleminen, niinkuin ajurien. Suurempi tie olisi mennä hallituksen luo, vaatimaan yhteiskunnallisia parannuksia, jotka takaisivat kaikille kansalaisille hyvän kasvatuksen ja riittävästi rehellisesti ansaittavaa leipää sekä apua sairaille ja työhön kykenemättömille. Itse Kristuskin sanoi farisealaisille langenneesta naisesta: "Ken syytön on, hän heittäköön ensimmäisen kiven!"

Alustaja lopuksi esitti seuraavat ponnet:

1) Katsoen siihen, että prostitutsioionin syyt ovat eroamattomassa yhteydessä olemassaolomme ja yhteiskuntajärjestelmämme kanssa, ei yksityisiä ammattikuntia eikä yksilöitä voida pitää sen aiheuttajina.

2) Koska hallitus on yksipuolisesti vaan lakkauttanut prostitusioonin ryhtymättä avustustoihin ammattihaureutta harjoittaneiden ja siitä sekä aineellisesti, yhteiskunnallisesti, ruumiillisesti että henkisesti kärsineitten henkilöitten pelastamiseksi uudistuvan ammattihaureuden vaaroista, niin katsoo kokous, että koska ammattihaureuden aiheuttamat seuraukset eivät ole järkipäisellä tavalla poistetut eikä sen syitä yhteiskuntajärjestelmää muuttamalla yritetty poistaa, ei voida panna syytteeseen yksilöitä, joiden syyttämällä ei voida estää, että ilmiö, jolla on olelli-

nen pohja nykyisessä yhteiskunnassa, hankkii itselleen henkilöitä, jotka sitä palvelevat samalla lailla kuin jo syytteeseen asetetut,

3) on siis syytä yhtyä tukemaan sos.-dem. puolueen yhteiskunnallisia parannuspuuhia eduskunnallista tietä, joka kieltolain, työttämyysvakuutuksen, suojelulain, äitiysvakuutuksen, kahdeksan tuntisen työpäivän, palkkoroituksen, palkollislain uudistuksen, maatalouslainlaadinnan y.m. avulla koettaa vähentää ne syyt, jotka aiheuttavat yhteiskunnalliset epäkohdat, joiden joukossa prostitusioonin on huutavimpia.

Taistelu ja onni

Yksilöjen ja kansakuntain siäisenelämän valtavimpana eteenpäin kannustajana on elämän onni. Vapaus, rauha ja onni on se päämäärä, jota kohti elämän purtta ohjataan.

Mitäpä olisikaan yksilön elämä ilman tulevaisuuden toivoa, ilman päämäärää? Se olisi kuin lasikupla rannan aallokossa, jonka aallot rannan kivejä vasten murskaavat. Mitä olisi kansakuntain elämä, elleivät ne uskaltaisi luoda katseitaan ja toiveitaan mahdollisimman kauas tulevaisuuteen, tarvitsematta pelvolla ja vavistuksella odottaa sen lähestymistä. Se olisi tuskallista, raatelevaa kuin kuolemaan tuomitun vangin odottaessa mestauspäivänsä lähestymistä. Ja kuitenkin

me elämme nyt juuri tuota aikakautta, jolloin hallitsevat ja valitsevat luokat näkevät edessään tuon valtansa kuolemantuomion täytöntöönpanon päivän lähestyvän. Ja siksi alkavatkin he yhä vähemmän puhua tulevaisuudesta ja ennustella, mitä tulevaisuus mahdollisesti on tuova mukanaan, mutta sensijaan he kehottavat palaamaan vanhoihin elämän ihanteisiin ja puhuvat mieluummin "vanhoista hyvistä ajoista".

Luin hiljakkoin eräästä tässä maassa ilmestyvystä suomalaisesta porvarilehdestä toimitusartikkelin, joka loppui seuraavalla lauseella: "Palatkaamme vain niihin vanhoihin siveysihanteihin, jotka huokuvat Kalevalan jokaiselta sivulta, silloin emme ole